

vyplácelo
dne 5.5.14 35.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7.5.2014
podpis: 7.5.2014

MVCRP011GZCI

- 2 -05- 2014

V Praze dne
Č.j.: MV-18655-4/VS-2014

Securalliance v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0137 r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Arménie, státní občan Arménie, trvale bytem (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 13.12.2013, čj. VS-1516/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“) podle zákona o státním občanství prostřednictvím Krajského úřadu Pardubického kraje. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dne 20.6.2013. Ze spisu je zřejmé, že žadatel je státním občanem Arménie. Žadatel uzavřel v roce 1976 v Arménii manželství, ze kterého se narodily 3 děti. Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel v rámci armády tehdejšího Sovětského svazu byl přidělen k útvaru v Lázních Bohdaneč, kde působil od září 1985 do konce roku 1991, kdy došlo k odsunu sovětských vojsk. Do České republiky se s rodinou přestěhoval 4.2.1993. Ke dni 6.4.1993 byl žadateli povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 12.5.1997. Od roku 2005 je jednatelem a jediným společníkem společnosti B s.r.o. s předmětem podnikání – hostinská činnost, přičemž podle daňových dokladů je patrné, že podnikání společnosti je dlouhodobě ztrátové. Od roku 2011 je žadatel členem a předsedou představenstva Družstva N, podle platebních výměrů Finančního úřadu v Pardubicích za rok 2012 daňová povinnost nevznikla, v roce 2011 byla vyčíslena daňová ztráta. Od roku 2011 je žadatel jednatelem a jediným společníkem společnosti s.r.o., která podle daňových přiznání v roce

2010 a 2011 žádnou činnost nevyvíjela a v roce 2012 byla vykázána daňová ztráta. Žadatel od 16.11.2010 je v invalidním důchodě a pobírá invalidní důchod ve výši 9 264 Kč měsíčně.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splnil podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Žadatel nesplnil podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění, v daném případě neplnění, povinností vyplývajících zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatel, jak vyplývá ze stanoviska odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend Policie v České republice v Pardubicích ze dne 10.6.2013, se dopustil přestupku, když jako ubytovatel nesplnil povinnost stanovenou zákonem č. 326/1999 Sb., v platném znění, vést ubytovací knihu a na požádání policie ji předložit ke kontrole. Na úseku veřejného zdravotního pojištění opakovaně, řádně a včas nehradil pojistné.

Žadatel nesplnil podmínku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství tím, že nepředložil doklad o pozbytí dosavadního státního občanství. Žadatel požádal o prominutí jejího splnění a uvedl, že se v České republice zdržuje oprávněně po dobu minimálně 20 let.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo a splnění dotčených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 a 4 zákona o státním občanství neprominulo.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 22.8.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 30.9.2013 a vyzvalo žadatele, aby v této lhůtě předložil listiny, které v tomto usnesení Ministerstvo vnitra výslovně specifikovalo. Žadatel byl rovněž poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním

občanství nebo možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu. Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Zároveň byl žadatel upozorněn, že pokud požadované listiny nepředloží, bude správní řízení o žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13.12.2013, čj. VS-1516/835.3/2-2013, podal žadatel včasný rozklad. Dopisem ze dne 9.1.2014 Ministerstvo vnitra vyzvalo žadatele, aby předložil odůvodnění rozkladu ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. Rozklad nebyl žadatelem v této lhůtě odůvodněn. Žádné námitky nebyly uplatněny.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 22.8.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 30.9.2013 a vyzvalo žadatele, aby v této lhůtě předložil listiny, které v tomto usnesení Ministerstvo vnitra výslovně specifikovalo. Žadatel byl rovněž poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství nebo možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu. Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Zároveň byl žadatel upozorněn, že pokud požadované listiny nepředloží, bude správní řízení o žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházejí především z Čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmlouvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití

správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Konstatoval, že nejsou splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel v minulosti neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění tím, že řádně a včas neprováděl úhrady na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (v roce 1999 se jednalo o nedoplatek ve výši 513 Kč, v roce 2000 ve výši 911 Kč, v roce 2001 ve výši 2 159 Kč, v roce 2002 ve výši 1 484 Kč, v roce 2003 ve výši 837 Kč, v roce 2005 ve výši 1 136 Kč, v roce 2009 ve výši 357 Kč; bylo mu vyměřeno penále ve výši 114 Kč za rok 2000, a za rok 2001 ve výši 337 Kč, penále bylo uhrazeno dne 8.2.2002). Nyní již plátcem pojistného není, hradí je za něj stát. Tuto podmínku žadatel nesplnil i s ohledem na přestupek, kterého se dopustil v roce 2012 tím, že jako ubytovatel nesplnil povinnost vést ubytovací knihu a na požádání policie ji předložit ke kontrole (§ 100 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Ministr vnitra se proto přiklonil k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra, že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkázal. Žadatel po dobu povoleného trvalého pobytu řádně nehradil povinné pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Žadatel se rovněž dopustil porušení povinností vyplývajících ze zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění, skutky, jež jsou shora uvedeny. Ministr vnitra se domnívá, že hodnocení splnění, respektive nesplnění této podmínky Ministerstvem vnitra bylo správné. Podmínka spočívající v plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v rámci správního řízení o žádosti je posuzována v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadateli povolen trvalý pobyt na území České republiky, v daném případě od roku 1997, kdy má povolený trvalý pobyt na území České republiky, a to až do doby vydání meritorního rozhodnutí, nikoliv ad hoc, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Je jednou z podmínek, které se hodnotí u žadatele v rámci jeho integrace do české společnosti, jež zahrnuje jeho vazby nejen rodinné, sociální, pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra se domnívá, že nelze zcela objektivně namítat případnou libovůli Ministerstva vnitra při hodnocení závažnosti žadatelova pochybení v minulosti v souvislosti s plněním této povinnosti, neboť žadatel relevantním způsobem neodůvodnil a nedoložil listinnými

ani jinými vhodnými důkazními prostředky skutečnosti, proč povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil. Ministr vnitra se domnívá, že je naopak žádoucí a nutné splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu a vazbách v rámci jeho komplexní integrace do české společnosti. Tímto lze objektivizovat nezpochybnitelnost daného rozhodnutí ve věci. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto vztahu je dána v delším časovém období plnou integrací žadatele o státní občanství do české společnosti. Stejně tak nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že žadatel nesplnil tuto podmínku i porušením povinnosti na úseku pobytového režimu. Žádné objektivní a relevantní důvody proč k tomu došlo žadatel neuvedl. V rozkladu nebyly uvedeny žádné skutečnosti, aby ministr vnitra k nim mohl přihlídnout jako k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a prominout splnění předmětné podmínky. V daném případě se jednalo o opakované a prokázané porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění a o jednorázové porušení povinností stanovených zákonem č. 326/1999 Sb. Ministr vnitra se domnívá, že žadatel by měl vzhledem k dlouhodobému pobytu na území České republiky, tyto povinnosti měl mít osvojené a řádně je měl plnit. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, Ministerstvo vnitra v rámci správního uvážení posuzuje neboli hodnotí splnění podmínek pro udělení státního občanství, které zákon o státním občanství upravuje v ustanovení § 7 odst. 1 a jejichž splnění je výlučným základním předpokladem pro udělení státního občanství osobě, která o ně žádá. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství České republiky udělí či nikoliv a za jakých podmínek, jak je uvedeno shora.

Podle ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), pozbytí dosavadního státního občanství ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se pro udělení státního občanství České republiky od 1.1.2014 nevyžaduje.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem nebyly uplatněny žádné relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra